

Marius Țeicu, compozitor de o mare complexitate

Hai să încercăm să ne gândim puțin: de unde îl cunoaștem mai bine pe Marius Țeicu? Unii vor spune: din șlagărele sale, cu Angela, Mirabela, Marina Voica, Corina Chiriac, Monica Anghel, Aurelian Andreescu, Adrian Romcescu. Răspuns: foarte bun, nota 10. Alții vor ofta și îți vor rememora show-urile TV ("Cum nu se mai fac azi, domnule!"), mai ales neuitatul trio Marius, Olimpia și Mihai. Notă de trecere și pentru aceștia. Bunicii și părinții, ba chiar și copiii pe care i-au însoțit atunci de mână la spectacole și care au crescut între timp vor evoca formidabilele musical-uri "Mary Poppins" sau "Micuța Dorothy". Greșesc ei? Nicidecum. Așa cum spectatorii fideli ai teatrului de revistă primesc la rândul lor nota maximă amintindu-și muzica lui Țeicu pe care au aplaudat-o la Teatrul "Constantin Tănase", în spectacolele "Savoy, Savoy", "Omul care a văzut moartea" sau "O comedie furtunoasă". Iar dacă sondajul de față ar include și melomani de vârste mai fragede, aceștia nici nu te vor lăsa să termini și ar începe să fredoneze "Dacă vreau, aprind o stea" sau un alt cântec încredințat micilor săi discipoli. După cum se poate constata (și am lăsat deoparte creațiile corale), Marius Țeicu este un muzician plurivalent, de mare complexitate, dar nu oricum, pentru că el este excelent pe toate planurile, bate recorduri de popularitate, tiraj, încasări, premii, clasări în topuri în orice gen muzical abordează. Parte din performanțele sale se regăsesc pe albumele recente – o colecție unică de hit-uri ale muzicii ușoare românești reunite pe 3 CD-uri de colecție ale casei de discuri Eurostar.

Regizorii de film la rândul lor au fost cucerți de melodicitatea aparte a cântecelor lui Marius Țeicu. Între peliculele artistice de lung-metraj ce beneficiază de muzica sa așa aminti "Salutări de pe litoralul românesc" (în regia unuia din membrii "Trio-ului Grigoriu", Cezar, frații săi fiind de asemenea notorii, unul compozitor, George, celălalt textier, Angel), "Angela merge mai departe", "Acordați circumstanțe atenuante?", "Orele 11" (toate regizate de Lucian Bratu), "Al patrulea gard, lângă debarcader" (Cristiana Nicolae). În urmă cu câțiva ani, în calitate de prezentator, am fost la Zlatna, în Munții Apuseni, la festivalul internațional de film etnografic, FIFE, unde am avut imensa bucurie de a o cunoaște pe marea doamnă a filmului românesc, Elisabeta Bostan. M-am reîntâlnit cu dânsa în 2017, când Elena și Gabi Boholț au organizat la cinematograful "Europa" de pe Calea Moșilor un extraordinar festival al filmului românesc pentru copii. În ambele manifestări s-a proiectat filmul "Zâmbet de soare", realizat în 1987, iar doamna Bostan mi-a vorbit elogios despre colaborarea cu compozitorul Marius Țeicu. Din coloana sonoră a acestui film de mare succes, pe unul din albume au fost reținute două piese, cântate de Loredana Groza (care a triumfat la Mamaia, la 15 ani, să nu uităm, cu o melodie de Țeicu, "Mă întreb ce să fac?"), "Nu vreau să pierd", respectiv Gabriel Dorobanțu - "Azi cerul pierde o

stea". Ambele sunt pe versurile lui Eugen Rotaru, care semnează și adaptările după celebrul basm "Punguța cu doi bani", ce a stat la baza filmul lui Ion Popescu-Gopo "Rămășagul" (1984). Și în acest caz s-au înregistrat recorduri de intrări în sălile de cinematograf, audiența datorându-se cu siguranță și muzicii inspirate a compozitorului. Cum să nu guste cinefilii mici și mari întâlnirea cu personajele binecunoscute ale copilăriei atâta timp cât nu se puteau împiedica să fredoneze șlagărele incluse și pe acest album, interpretate de artiști de clasă: Mirabela Dauer și Aurelian Andreescu ("Dac-ai ști cât te iubesc!"), Angela Similea ("Inimaginabil", "Spune-mi tu mie, Pintenatule"), Aurelian Andreescu ("Ridică-ți ochii, privește cerul")? Unele din acestea au trecut de pe marele ecran în repertoriul de concert al vedetelor respective.

În anul 2000, la Teatrul de revistă "Constantin Tănase" s-a reluat un mare succes care "ținuse afișul" la Teatrul "Ion Creangă", pe vremuri - "Nota zero la purtare", de această dată sub forma unui musical compus de Marius Țeicu. Cronicile din acea perioadă subliniau actualitatea și modernitatea muzicii acestuia, precum și performanța de a alătura în distribuție tinere staruri în ascensiune - Mălina Olinescu, Aurelian Temișan, Adrian Enache. O secvență

din acest musical, pe un text de Octavian Sava, este cântecul "Ani de școală", în care Temișan și Enache o au alături pe Silvana Ionescu.

Mereu în căutare de figuri și talente noi pentru emisiunile sale de televiziune, Titus Munteanu a poposit nu o dată la Școala populară de artă din București, la clasa profesoarei Florica Orăscu, un adevărat laborator de voci de mare viitor. Titus însuși povestea cum la una din aceste vizite, când a pătruns pe ușă, Marius, care era pianist-corepetitor, avea lângă el doi tineri, cântând cu ei cot la cot. Aceștia i-au plăcut și pe loc i-a venit ideea unei colaborări, cei "Trei prieteni" devenind amfitrioni, ani la rând, ai unor show-uri intrate în arhiva de aur a TVR. Marius (Țeicu), Olimpia (Panciu) și Mihai (Constantinescu) vă propun să-i regăsiți așa cum erau cândva, veseli și fără griji, într-un celebru refren pe un text de Ovidiu Dumitru.

Marius Țeicu a fost alături de Titus Munteanu în multe din emisiunile TV ale acestuia, ca interpret, compozitor, actor sau profesor de canto. Primul episod al serialului "Un trio formidabil" i-a adus lui Titus Munteanu

premiul I, "Charlie Chaplin", la categoria filme de scurt și mediu metraj (avea 23 de minute), la festivalul internațional de la Gabrovo, Bulgaria în 1985. Protagonisti: Marius Țeicu (semnatar al muzicii, dar și în rolul unui director de teatru muzical), Corina Chiriac, Alexandru Arșinel și Radu Gheorghe. Simpaticele povești din acel prim episod era așa: trei tineri, deghizați în poștaș, reparator de telefoane și coșar, se întâlnesc în fața casei directorului de teatru, fiecare din ei sperând să-și facă remarcată vocea. Unul după altul, în urma încercărilor neizbutite, sunt dați afară, dar nu renunță și se decid să formeze un trio. Sunt angajați ca... zugrăvi, dar tot ce reușesc este să iasă tot pe ușa din spate.

O. Panciu, M. Țeicu, M. Constantinescu

Ultima șansă: îi fac lună mașina directorului la o spălătorie auto, drept care acesta le promite semnarea contractelor, dar îi păcălește crunt, descoperind că vor deveni... portar, casieră și rupător de bilete! Dar nu dezarmează, continuă să cânte, pasiunea este prea mare, așa cum ne demonstrează aici, într-o secvență din al treilea episod, și Corina Chiriac, cu piesa "Drumul muzicii".

Aceste momente muzicale din filme, musical-uri și show-uri TV, poate unele mai puțin cunoscute (la noi, se știe, difuzarea radio a muzicii de calitate este în mare suferință), sunt inspirat intercalate cu șlagăre celebre, care vă vor ridica sigur de pe scaun, dacă nu dansați deja. Compozitorul ne invită să parcurgem împreună 45 de ani de șlagăr românesc marca Țeicu, începând cu titlurile din 1973 (puteți crede?), la fel de proaspete și azi, "O portocală" (Anda Călugăreanu) sau "Frumoasele duminici" (autorul în duet cu Olimpia Panciu). Din 1974 datează un adevărat "evergreen" al genului, melodia "Oameni" (Aurelian Andreescu), reluată cu succes de numeroși interpreți, de la Ionuț Ungureanu, care a câștigat cu ea Trofeul de interpretare la Mamaia, până la, recent, Andra și Aurelian Temișan. Din anii '80 avem, între altele, "Mama, doar mama" - Corina Chiriac (Marele premiu la festivalul "Melodii '82"), "Unde erai?" - Corina Chiriac în duet cu autorul (Premiul publicului la același festival) sau "Eu te voi iubi" - Adrian Daminescu (Mamaia 1987). Este, de fapt, o radiografie a unei creații excepționale, ce reușește să aducă în fața noastră mai toți colaboratorii importanți ai compozitorului: Angela Similea ("Te-aș alege din nou"), Mirabela Dauer ("Îmi amintesc", "Dormeau pe-o frunză două stele"), Silvia Dumitrescu ("Nu-mi pare rău") și...Marius Țeicu ("M-am îndrăgostit la prima vedere"). Evident, fără a căuta insistent asta (ar putea alcătui câteva

albume doar cu titlurile sale premiate!), Marius Țeicu n-a ocolit două din cântecele sale emblematice din anii '90: "Ce va fi cu iubirea mea?" - Loredana Groza (Premiul Uniunii compozitorilor și muzicologilor, precum și Trofeul Mamaia, ambele în 1992) și "Dau viața mea pentru o iubire" - Monica Anghel (Trofeu Mamaia 1994), cântec de aleasă vibrație, cu care artista a cucerit și "Cerbul de aur" la Brașov.

Recomandările scrise din aceste rânduri nu pot avea decât rolul de a jalona câteva direcții, de a încerca să vă ordoneze cât de cât amintirile, de a vă ajuta să descoperiți când și unde ați ascultat pentru prima dată un refren anume. Sfatul meu sincer este să achiziționați toate cele trei albume prin care casa de discuri Eurostar completează impresionanta colecție Marius Țeicu. Sunt sigur că le veți asculta cu desfătare, bucurie și un pic de nostalgie după "cei mai frumoși ani"...

L-am numit cândva "un campion al topurilor" și chiar că este un "hit maker", cum spun anglo-saxonii: aproape tot ce atinge, muzical vorbind, se transformă în șlagăr. A compus peste 400 de cântece și îndrăznesc să afirm că un sfert din ele, cel puțin, vă revin în memorie dacă încep să vi le fredonez (bine, ar fi de dorit să n-o fac eu, ca să fiu sigur că le recunoașteți!). Asta înseamnă, fără discuție, popularitate uriașă, fără alte comentarii. Acum sigur că nu este nimic mai important decât dragostea marelui public, audiența, dar nu putem trece cu vederea zecile de premii prestigioase, din țară și de peste hotare, semn că juriile și specialiștii în materie s-au înclinat la rândul lor în fața valorii creațiilor semnate de Marius Țeicu. El reprezintă acea stirpe rară de creator care reușește performanța de a fi și pe gustul marelui public, dar și al criticii muzicale, brand-ul Țeicu, marca înregistrată ce-i poartă numele fiind, la scara țării

noastre, un fel de ABBA autohton. Ehei, dacă nu se năștea la Reșița, ci pe alte meleaguri, cu siguranță acum ar fi fost și celebru, și putred de bogat. Prima parte e rezolvată, cel puțin în România, dar cea de-a doua, din păcate...

Dacă tot am amintit că s-a născut la Reșița (ca și Stela Enache), să precizăm că acest eveniment a avut loc în 1945, la o dată istorică, 9 mai! N-a părăsit Banatul natal, dar și-a mutat zona de afirmare artistică în capitala culturală, Timișoara, unde a studiat la Școala elementară de muzică și apoi la Liceul de muzică, trecând de la pian la... oboi. De atunci, din anii '50, datează prietenia cu Titus Munteanu, chiar dacă acesta, flautist, era cu 3 ani mai mare. Cum ei făceau parte amândoi din orchestra simfonică a liceului de

muzică, din acea perioadă datează o întâmplare de un haz nebun, istorisită în cartea mea "Titus Munteanu, un lord al micului ecran", cu Țicu prăvălindu-se de pe scenă, dărâmand toate stativele și dând peste cap, involuntar, un concert la care Titus era solist! Peste ani, însă, Marius va scrie istorie în show-urile TV ale lui Titus Munteanu. Drumurile lor aveau să se intersecteze și la Conservatorul bucureștean, unde Marius Țicu intră fără probleme în anul terminării liceului, 1963. Chiar dacă genurile "lejere" nu erau deloc agreate de iluștrii, altminteri, dascăli de la "Ciprian Porumbescu" (aspect reliefat cândva și de Cornel Fugaru), Marius Țicu era iremediabil atras de muzica ușoară, încă de pe băncile facultății devenind pianist și solist vocal al formației Modern-Grup, între colegii săi numărându-se Marcel Dragomir și Petre Magdin. În paralel este pianist-corepetitor la cea mai valoroasă clasă de la Școala populară de artă din București, cea a prof. Florica Orăscu, de unde își va "recruta" unii dintre viitorii săi soliști. Atras de catedră, dar și dovedind un simț didactic deosebit, îl găsim mai târziu, evident după 1990, lector la catedrele de canto ale facultăților de teatru de la Universitatea Ecologică, dar și de la "Spiru Haret". În această ipostază a șlefuit talentul de excepție al unor interpreți care au deprins de la el și tainele music-hall-ului sau musical-ului, cum ar fi Monica Anghel, Anca Țurcașiu, Paul Surugiu-Fuego, Laura Stoica, Narcisa Suci. Tot la capitolul "dascăl de top" se cuvine formidabila sa "recoltă" de copii talentați (adolescenta-vedetă Andra Gogan este între ei) și de cântece pentru cei mici. Orchestrator și "entertainer" de clasă, a întreprins multe turnee peste hotare, fie cu formația Perpetuum Mobile (din care făceau

parte regretații săi prieteni Ion Cristinoiu și Mihai Dumbravă), fie în cadrul unor lungi turnee pe continentul nord-american. La una din edițiile puternicului festival de la Sopot, unde eram reprezentați de Angela Similea, Olimpia Panciu și Marius Țicu (cu Titus Munteanu în juriu), partiturile noastre n-au mai ajuns, așa că Marius a rescris știmatele într-o lungă noapte albă! Și dacă vorbim de multiplele sale talente, nu putem trece cu vederea zecile de spectacole și emisiuni TV în care a fost cântăreț, actor comic și nu o dată prezentator cu har. Eu însumi am preluat de la el onoranta postură de amfitrion al concursului TV "Steaua fără nume", pentru care compusese și "cortina" muzicală, convingându-ne că muzica este "a 8-a minune a lumii".

Marius Țicu a scris muzică de film, de teatru, pentru televiziune, corală, dar firește muzica ușoară este cea care l-

a consacrat încă de la prima sa melodie, în 1970. Toată lumea îl cunoaște în postura de solist vocal, a și luat parte la numeroase spectacole, vocea sa fiind absolut inconfundabilă. Din pricina emoțiilor, în vremea din urmă a renunțat la scenă sau la participarea la concursuri. Cu atât mai mare mi-a fost surpriza, la ultimele ediții ale puternicului festival internațional "George Grigoriu" de la Brăila, unde este președinte de juriu, când la Gala laureaților a cântat împreună cu întreaga sală câteva din marile sale șlagăre! Bună parte din acestea se găsesc pe albumul de care am amintit, pe cel actual figurând doar piese mai vechi, din epoca în care nu ocolea microfonul, majoritatea din anii '70, puțin mai recente fiind "Tăcerea nu-i de aur" (1981) și alte câteva. Din acest motiv, această "Autobiografie muzicală" reprezintă un capitol viu de istorie a muzicii ușoare românești, cu refrane de neuitat cum ar fi acelea ale pieselor "Proverbe", "Umbra plopilor", "Scrie, scrie", "Cine ești tu?", "Fotografia", "Tăcerea nu-i de aur", "M-am îndrăgostit la prima vedere", "Precis (Mâine)". Albumul este în egală măsură o oglindă a versurilor de calitate ce se scriau pe vremuri în muzica ușoară românească, Țicu fiind fidel colaboratorilor cu care a împărțit atâtea succese: Ovidiu Dumitru, Eugen Rotaru, Mihai Dumbravă, Sașa Georgescu, Theodora Popa Mazilu, Angel Grigoriu, Octavian Sava, pe lângă aceștia figurând poetul Ion Horea și cantautorul Mihai Constantinescu.

În discografia lui Marius Țicu, campion al popularității, casa de discuri Eurostar ocupă un loc de frunte, cu peste 16 apariții de mare calitate, "Casa de discuri nr. 1 a muzicii ușoare românești" acordându-i de altfel „Discul de Aur”!

Octavian URSULESCU

Revistă lunară de informare, opinie și dezbateri editată de
UNIUNEA COMPOZITORILOR ȘI MUZICOLOGILOR DIN ROMÂNIA
și finanțată cu sprijinul MINISTERULUI CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ACTUALITATEA MUZICALĂ

Redactor șef:

George BALINT

Redactori: Mihai COSMA, Octavian URSULESCU

Editorialist: George BALINT

Secretar de redacție: Costin ASLAM

Colegiu redacțional:

Mariana POPESCU, MIHAELA SILVIA ROȘCA,

Vasilica STOICIU-FRUNZĂ, Cristina ȘUTEU,

Petre-Marcel VĂRLAN

Semnează în acest număr:

Inelin ANGHIEL, Dumitru AVAKIAN, Maria Cristina BOSTAN,
Nicolae BRĂNDUȘ, Carmen CĂRNECI-CAVASSI,
Grigore CONSTANTINESCU, Oana GEORGESCU,
Nicolae GHEORGHITĂ, Florian LUNGU, Carmen MANEA,
Nicolae MOLDOVEANU, Diana ROTARU, Mădălin Alexandru
STĂNESCU, Florin-Silviu URSULESCU, Petre-Marcel VĂRLAN,
Irina VESA

www.ucmr.org.ro

Adresa redacției: București, Calea Victoriei 141, sect. 1, 010071,
România. **Tel./Fax:** +40-21-312.98.67

E-mail: em@edituramuzicala.ro, editura@unmb.ro

TIPOGRAFIA - INTERSIGMA-ERICOM SRL

TEL: 021-242.30.32

ISSN: 1220-742X